Nr. 182. **Czwartek 10. Sierpnia 1871.** **Rok 61.**

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świat uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłka pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiac zlr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

C. k. prezydyum sądu krajowego wyższego w Krakowie udzieliło na mocy upoważnienia wys. c. k. ministerstwa sprawiedliwości z d. 29. lipca 1871 l. 8264/M S. opróżnioną przy krakowskim c. k. sądzie krajowym wyższym posadę c. k. oficyała, dyetaryuszowi przy c. k. sądzie wyższym w Krakowie Michałowi Rola Rożyckiemu.

Gmina w Tarnopolu postanowiła rozszerzyć dotychczasową szkołę żeńską na pięcio-klasową, i w tym celu zobowiązała się aktem fundacyjnym:

1) Przeznaczyć na umieszczenie piątej klasy odpowiedni lokal i takowy zawsze w dobrym utrzymywać stanie.

2) Dostarczać potrzebnych sprzętów i rekwizytów szkolnych i takowe w dobrym i zawsze użytecznym stanie utrzymywać.

3) Wypłacać każdoczesnej nauczycielce piątej klasy sprawującej oraz urząd przełożonej szkoły żeńskiej, tytułem rocznej pensyi kwotę 500 złr., regularnie w miesięcznych ratach z góry, z dodaniem na czas pełnienia obowiązków dyrygującej, wolnego mieszkania lub też wynagrodzenia za takowe w kwocie 100 złr. w. a. rocznie, w czem gmina wolny sobie zastrzega wybór.

4) Dostarczać w każdym roku potrzebnej ilości drzewa na opał tej klasy.

5) Gmina zastrzega sobie po wieczne czasy prawo udzielania prezenty na tę posadę.

6) Z powodu powiększenia wydatków, jakie rozszerzenie tej szkoły za sobą pociągnie, i z uwagi na to, iż na przyszłość kierownictwo szkoły żeńskiej w Tarnopolu, nauczycielce piątej klasy oddane zostanie, zmienia się obowiązek przyjęty przez gminę aktem fundacyjnym w Tarnopolu d. 17. lipca 1868 do l. 2223 wystawionym (a tutejszem rozporządzeniem z d. 29. lipca 1868 do l. 5011 R. s. k. zatwierdzonym), a mianowicie ustępem 3 lit a oznaczonym dotyczący dodania wolnego pomieszkania lub też wynagrodzenia za takowe w kwocie 100 złr. rocznie, pierwszej nauczycielce teraźniejszej szkoły cztero-klasowej żeńskiej w ten sposób, że najstarsza z rzędu nauczycielka po nauczycielce piątej klasy, która do teraz oraz kierującą owym zakładem naukowym była, począwszy od roku szkolnego 1871/2 tylko płacę rocznych 400 złr., pierwotnie ustanowioną bez pomieszkania pobierać prawo będzie miała.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 6. sierpnia 1871.

Część nieurzędowa.

Lwów, 10. sierpnia.

W czwartym artykule poświęconym broszurze politycznej p. n. Die Verfassungspartei und das Ministerium Hohenwart pisze ›Prager Abendblatt‹: „Jedną z najważniejszych części broszury jest rozdział wyliczający kompetencye Rady państwa i sejmów krajowych na wypadek, gdyby koncesye zawarte w projekcie do ustawy dla Galicyi wszystkim królestwom i krajom przyznane zostały. Autor pisze: ›Nawet wtedy, gdyby koncesye, które ministerstwo ofiarowało Galicyi, przyznane zostały w tej samej rozciągłości wszystkim królestwom i krajom, pozostałby Radzie państwa jeszcze tak szeroki zakres kompetencyi ustawodawczej, że pod tym względem dorównaćby mogła parlamentom innych państw. Co więcej; jeżeliby wpływ i znaczenie parlamentu zawisłemi były jedynie od rozległości kompetencyi, to niemiecki parlament, północno-amerykański kongres i szwajcarskie zgromadzenie związkowe byłoby w obec wiedeńskiej Rady państwa tylko korporacyą bez wpływu i znaczenia. Kompetencya Rady państwa określoną jest w §. 11. konstytucyi grudniowej. Porównamy §. 11. w dzisiejszem jego brzmieniu z brzmieniem, jakieby wynikło z udzielenia wszystkim królestwom i krajom koncesyi przyznanych obecnie Galicyi. Z tego porównania każdy może poznać, że kompetencya Rady państwa doznałaby tylko nadzwyczaj nieznacznego uszczerbku. §. 11. konstytucyi grudniowej tak opiewa: ›Zakres działania Rady państwa obejmuje wszystkie sprawy odnoszące się do praw, obowiązków i interesów wspólnych wszystkim królestwom i krajom w Radzie państwa reprezentowanym, o ile takowe w skutku ugody z krajami korony węgierskiej nie mają być wspólnie traktowane między niemi a innemi krajami monarchii. Należą przeto do zakresu działania Rady państwa: a) Zbadanie i zatwierdzenie traktatów handlowych, oraz tych traktatów państwowych, które państwo lub jego części obciążają albo pojedynczych obywateli obowiązują, albo też pociągają za sobą zmianę terytoryalną reprezentowanych w Radzie państwa królestw i krajów; b) wszystkie sprawy odnoszące się do sposobu, porządku i czasu trwania służby wojskowej, a w szczególności coroczne uchwalanie kontyngensu wojskowego, oraz ogólne postanowienia tyczące się podwód, żywienia i kwaterowania wojska; c) ustanawianie budżetu państwowego, a w szczególności coroczne przyzwalanie na pobierać się mające podatki, daniny i dochody niestałe; zbadanie bilansów rachunków państwa i rezultatów czynności skarbowych, udzielanie absolutoryum, zaciąganie nowych pożyczek, konwersya istniejących długów państwa, sprzedawanie, przerabianie i obciążanie nieruchomego majątku państwa, ustawodawstwo o monopolach i regaliach i w ogóle wszystkie sprawy skarbowe wspólne królestwom i krajom w Radzie państwa reprezentowanym; d) regulowanie spraw pieniężnych, monetarnych i not bankowych, spraw cłowych i handlowych, telegrafów, poczt, kolei żelaznych, żeglugi i innych państwowych środków komunikacyjnych.‹ Wszystkie te atrybucye Rady państwa pozostałyby nietknięte i po rozszerzeniu koncesyi przyrzeczonych Galicyi na wszystkie królestwa i kraje. Punkt e), który dzisiaj tak brzmi: ›ustawodawstwo w sprawach kredytowych, bankowych, przywilejów i przemysłu z wyłączeniem ustawodawstwa co do prawa propinacyjnego, tudzież ustawodawstwo o miarach i wagach i ochronie znaków i wzorów‹, opiewałby może tak: „ustawodawstwo dotyczące przywilejów i przemysłu z wyłączeniem ustawodawstwa co do prawa propinacyjnego, tudzież ustawodawstwo o miarach i wagach i ochronie znaków i wzorów.‹ Sprawy kredytowe i bankowe należałyby do sejmów krajowych. Ustęp f): ›ustawodawstwo medycynalne, tudzież ustawodawstwo dla ochrony przeciw epidemiom i zarazom na bydło‹ nie uległby żadnej zmianie. Ustęp g), który dzisiaj tak opiewa: ›ustawodawstwo o prawie obywatelstwa i przynależności, o policyi nad obcymi i sprawach paszportowych, a wreszcie o obliczeniu ludności" opiewałby może poźniej tak: ›ustawodawstwo o prawie obywatelstwa i przynależności, o policyi nad obcymi z wyłączeniem wykonania i kosztów szupaśnictwa, o sprawach paszportowych i o obliczeniu ludności.‹ Ustęp h): ›ustawodawstwo o stosunkach wyznaniowych, o prawie stowarzyszeń i zgromadzeń, o prasie i obronie własności duchowej‹ pozostałby i nadal niezmieniony. Ustęp i): ›oznaczenie zasad nauki w szkołach ludowych i gimnazyach, oraz ustawodawstwo‹ o uniwersytetach odpadłby zupełnie, a sprawy te należałyby do sejmów krajowych. Ustęp k): ›Ustawodawstwo sędowo-karne i policyjno-karne, tudzież ustawodawstwo co do prawa cywilnego z wyłączeniem ustawodawstwa o wewnętrznem urządzeniu ksiąg publicznych i o takich przedmiotach, które na podstawie ordynacyi krajowych i niniejszej ustawy zasadniczej należą do zakresu działania sejmów krajowych; dalej ustawodawstwo co do prawa handlowego i wekslowego, morskiego, górniczego i lenniczego‹ opiewałby jak następuje: ›ustawodawstwo sądowo-karne i policyjno-karne z wyłączeniem ustawodawstwa o przestępstwach przeciw nakazom i zakazom wydanym w ustawach krajowych dla ich przeprowadzenia; ustawodawstwo cywilne z wyłączeniem ustawodawstwa o zaprowadzeniu sędziów pokoju i ich zakresu działania, tudzież o postępowaniu w tych sądach, dalej z wyłączeniem ustawodawstwa o opiekach i kuratelach i postępowaniu w sprawach sierocińskich i kuratelarnych, wreszcie z wyłączeniem ustaw, które okażą się potrzebnemi w skutek urządzenia publicznych ksiąg gruntowych na podstawie ustawy osobnej i ustawodawstwa o takich przedmiotach, które na podstawie niniejszej ustawy zasadniczej i ordynacyi krajowych należą do zakresu działania sejmów krajowych; do Rady państwa należy zaś ustawodawstwo handlowe i wekslowe, morskie, górnicze i lennicze.‹ Wszystkie wyszczególnione tutaj wyjątki należałyby oczywiście do zakresu działania sejmów krajowych. Ustęp l): ›ustawodawstwo o głównych zarysach organizacyi władz sądowych i administracyjnych‹ opiewałby tak: ›ustawodawstwo o głównych zarysach organizacyi władz sądowych i administracyjnych z wyłączeniem politycznych władz administracyjnych pierwszej i drugiej instancyi.‹ Ustęp m): ›Ustawy, które dla przeprowadzenia zasadniczych ustaw państwa co do ogólnych praw obywateli państwa i trybunału państwa, władzy sędziowskiej, rządowej i wykonawczej mają być wydane albo tamże są wspomnione.‹ Ustęp n): ›Ustawodawstwo o przedmiotach, odnoszących się do obowiązków i stosunków poszczególnych krajów między sobą‹ a wreszcie ustęp o): ›ustawodawstwo tyczące się formy traktowania spraw na mocy ugody z krajami należącemi do korony węgierskiej za wspólne uznanych‹ nie uległyby żadnej zmianie.

Nawet dzienniki wiernokonstytucyjne przyznały otwarcie, że takie ścieśnienie kompetencyi Rady państwa nie naruszyłoby istotnych postanowień konstytucyi grudniowej.‹

Wiedeń. Nie ulega już prawie żadnej wątpliwości ze Najjaśniejszy Pan spotka się z cesarzem Wilhelmem dnia 12. bm. w Ischl. Książe Bismark nie będzie obecny przy tym zjeździe, gdyż w tych dniach udaje się do kąpiel w Noderney.

— Dzienniki wiedeńskie zajmują się od kilku dni ustawicznie układami ministerstwa z opozycyą czeską i objawiają przytem bardzo pessymistyczne zapatrywania na obecne położenie. Już sama wiadomość o pomyślnym toku tych układów wywołała wielki hałas w dziennikarstwie, które przewiduje już obalenie konstytucyi i inne katastrofy. Te fakt charakteryzuje dosadnie dziennikarstwo wiedeńskie, które na podstawie pogłosek snuje dowolne kombinacye i przepuszczenia. Na takie wywody zbyteczną byłaby odpowiedź, gdyż bezzasadność wszystkich twierdzeń jest aż nadto widoczną.

Berlin. Rozporządzenie co do podróży cesarza Wilhelma zostało ostatecznie ułożone i wydane. Podług tegoż zamierza i cesarz Wilhelm przybyć dnia 13. b. m. do Gasteinu zabawić tam do drugiego tygodnia wrześniowego. Pierwszy kuryer gabinetowy ma już dnia 14. b. m. przybyć do Gasteinu. Cesarz pojedzie na Regensburg, Passau i Wels do pierwszej stacyi austryackiej kolei zachodniej, która do Salcburga prowadzi. W programie jest także mowa o Gmünden; podług tego musiałby cesarz przerwać bezpośrednią komunikacyą koleją żelazną do Salcburga pod Laubach, z czegoby wnioskować można, że spotkanie się obudwóch cesarzów niemieckiego i austryackiego, nie nastąpi w Gasteinie, lecz, jak to w podobnych rzeczach zwykle dobrze poinformowana „Kreuz Ztg" przed kilku dniami donosiła, w Ischl.

— „Nordd. Allg. Ztg." usiłuje w półurzędowym, jak się zdaje, artykule wykazać, że państwo niemieckie w obec dekretów watykańskich trzyma się jedynie odpornie. Ponieważ dla ocenienia zapatrywania się urzę-

dowego na kwestyą, która obecnie zajmuje umysły, przeto zamieszczamy i główne ustępy w mowie będącego artykułu. Brzmią one w dosłownem tłómaczeniu jak następuje:

„Ultramontanizm zmienił dawniejszy stósunek pomiędzy państwem a kościołem katolickim przez to, że nasamprzód podporządkował za pośrednictwem sylabusu państwo pod kościół a później usiłował przez dogmat nieomylności połączyć niczem nieograniczoną pełność władzy kościelnej i państwowej powagi w naczelniku kościoła. Już z tego się okazuje, że spory, do jakich dogmat nieomylności dotąd był przyczyną, prowokowane zostały nie przez państwo, lecz przez zakusy kościoła zastósowania nowych nauk w praktycznem życiu. O ile przy owych zakusach kościoła chodziło o kwestyą sumienia, państwo pozwalało się spokojnie sprawie rozwijać, pomimo że niewątpliwie przysługiwało mu prawo postawienia swego weto już teoretycznemu nawet uznaniu zdania o ogólnem i wszechstronnem panowaniu kościoła w państwie i nad państwem; interes własnej egzystencyi nie dozwala państwu, ażeby pozwoliło wprowadzić w zastósowanie ową zmianę stósunków pomiędzy państwem a katolickim kościołem, sprowadzoną arbitralnie przez ultramontanizm wbrew odradzaniu rządów a nawet biskupów samych, czyli innemi słowy: uznać bezwarunkowo panowanie katolickiego kościoła na każdem polu obywatelskiego i państwowego życia — Podobne stanowisko szanuje z jednej strony wolność sumienia w rozmiarach jak największych i osłania równocześnie wolność sumienia, uniemożebniając wszelki przymus materyalny, jakiby stronnictwo nieomylności wywierać chciało na opierających się nowemu dogmatowi. To wyklucza zarazem możebność rozpowszechnienia się starać. ."

Stanowisko to odporne państwa ograniczone zostanie przynajmniej na teraz jak najbardziej. Następnie zwraca się artykuł przeciwko żądaniom „liberałów" w następujący sposób:

„W prasie liberalnej podnoszą się często głosy, którym zachowanie się rządu w kwestyi nieomylności nie jest dosyć stanowczem, które hołdują zapatrywaniu, że zrealizowaniem pewnych liberalnych żądań, zaprowadzenie przymusowego małżeństwa cywilnego, rozdzieleniem szkoły od kościoła i t. d. ultramontanizm ubezwładnić należy, ażeby w ten sposób uniemożebnić całkiem jego wybryki. Umiarkowane zaś organa proponują z swej strony drogę, jaką obrało nowe konfesyjne prawodawstwo w Austryi, którego tendencya, jak wiadomo, zamierza do wykluczenia powoli kościoła od wszelkiej działalności w życiu obywatelskiem, ażeby go w końcu ograniczyć na czysto kościelne rzeczy. Większość tych rad wypłynęła bezwątpienia jedynie z pochwały godnego życzenia, ażeby zachować państwo od nieobliczonych niebezpieczeństw ogólnego konfliktu pomiędzy państwem a kościołem; rady jednakże te powiększyłyby jedynie przepaść już istniejącą, nie dając żadnej rękojmi na przyszłość. Tak głębobo sięgające reformy, jakie popiera prasa liberalna, zabrałyby przy za nagłem wprowadzeniu państwu podstawę, na której obecnie stósunek jego do kościoła jest oparty i której trwały materyał właśnie dozwala, zachować powagę swą bez wszelkiego użycia nadzwyczajnych środków i osłaniać wolność religijną obywateli państwa. Dopiero czas późniejszy z jego wypadkami, dopiero wyjaśnienie stósunków katolickiego kościoła może wykazać, o ile zmiana owej podstawy będzie potrzebną."

Warszawa. Dzienniki warszawskie dotąd miały zakaz ogłaszania sprawozdań z procesu toczącego się w Petersburgu co do obwinionych w sprawie Neczajewa; teraz dopiero wolno im w łamach swych sprawozdania te wedle referatu „Dziennika Warszawskiego" powtarzać.

Z Mohylewa nad Dniestrem piszą do jednego z dzienników rosyjskich co następuje:

Zapewne nigdzie myśli o drodze żelaznej nie powitano z większą radością, jak u nas w Mohylewie. Rozległy handel zbożowy naszego miasta, który wyprawia swój towar na wątłych galarach Dniestrem do Odessy, niedogodności komunikacyi rzeką, która ciągle zmienia koryto, a oprócz tego ma nader niebezpieczne rafy poniżej Jampola, ciągłe ryzyko, na jakie w skutek tego naraża się handel, wszystko to razem nie mogło przyczyniać się do prawidłowego rozwoju naszego handlu zbożowego. Można się tego spodziewać dopiero wtedy, kiedy miasto będzie połączone drogą żelazną z Odessą i targami zagranicznemi. Dla tego łatwo pojąć ów hałaśliwy zapał, z jakim powitano inżynierów, przybyłych obejrzeć miejscowość między stacyą Rachny drogi żelaznej kijowsko bałckiej a Chocimem w obwodzie bessarabskim, w celu połączenia Mohylewa z linią austryackich dróg żelaznych. Zdaje nam się, że nie ma ofiary, na którąby się nie zgodzili nasi negocyanci, byleby tę drogę co prędzej otwarto. Miejscowi kupcy pojmują doskonale, czem jest dla ich handlu Dniestr ze swemi powodziami i bystrym prądem: wszak i teraźniejszej wiosny część złożonego nad Dniestrem zboża została zatopiona, a reszta prawie w zupełności się zepsuła.

Londyn. Na posiedzeniu izby niższej z dnia 27. m. b. oświadczył podsekretarz stanu w ministerstwie spraw zagranicznych lord Enfield na odnośne zapytanie pana Raikes, iż nic nie wie o tem, aby robotnicy, którzy niedawno puszczeni zostali z królewskich warsztatów okrętowych, znajdowali się obecnie w służbie rosyjskiej i zajmowali się budową okrętów wojennych dla północnego tego mocarstwa. Tak samo chciał się kapitan Talbot dowiedzieć od tegoż podsekretarza stanu, czy pruskie władze wojskowe uniewinniły się lub wyraziły ubolewanie swoje nad tem, że we wrześniu roku zeszłego uwięzieni zostali w Etampes rozmaici poddani angielscy a pomiędzy nimi kapitan Hozier, drugi komisarz wojskowy przy wojskach niemieckich, którzy pod opieką angielskich paszportów i pruskich listów żelaznych podróżowali, i czy podsekretarz stanu gotów jest przedłożyć izbie odnośne przedstawienia jenerała Walker, angielskiego pełnomocnika wojskowego przy cesarzu niemieckim, i w ogóle całą z władzami pruskiemi prowadzoną korespondencyą.

Na zapytanie to odpowiedział lord Enfield: „Kapitan Fraser z 1 pułku przybocznego gwardyi i dwaj panowie, którzy byli korespondentami dziennikarskimi, aresztowani zostali w mieście Etampes dnia 15. grudnia r. z. przez tamtejszego dowódzcę pruskiego i trzymani do dnia 18. do 5 godziny z rana. Następnie we własnym ich powozie i pod eskortą odesłani zostali do Wersalu. Na żądanie jenerała Walker zaś zostali na wolność puszczeni. W ogóle trzymano ich w więzieniu do wieczora dnia 19. grudnia. Jenerał Walker zażądał ścisłego śledztwa a dnia 3. stycznia uwiadomił go jenerał kwatermistrz w Wersalu, że aresztowanie przedsięwzięte zostało w skutek telegraficznego jego rozporządzenia z Orleanu które donosiło, że towarzysze kapitana Hozier są szpiegami Aresztowanie samego kapitana Hozier spowodowane było omyłką posterunku, a wszystkie władze wojskowe, które w sprawie tej miały udział, surową otrzymały naganę. Jenerał kwatermistrz wyraził wielkie ubolewanie nad tym przypadkiem, ostrzegał zaś równocześnie Anglików, aby nie kusili się o przekroczenie pruskich linii bez paszportów i pozwolenia. Zanim zaś jeszcze wyjaśnienie zdanem zostało, oświadczył kapitan Hozier, że pragnie, aby sprawę tę ubito." W końcu dodał jeszcze lord Enfield, iż obawia się, że odnośnej korespondencyi nie będzie mógł przedłożyć.

Następnie wystósował pan Gathorne Hardy do ministra dla spraw szkolnych i spraw sanitarnych p. Forster zapytanie, czy rząd otrzymał wiadomość o zbliżaniu się cholery i czy za dostateczne uważa pełnomocnictwa władz rządowych i lokalnych dla zabezpieczenia ludności przeciw zarazie. Pan Forster odparł na to, że wedle odebranych doniesień panuje cholera od przeszło lat dwóch w Rosyi i że częściwo grasowała w przebiegu czasu tego w samym Petersburgu. W kwietniu rozszerzyła się do Wilna i kilku innych okolic. Zresztą otrzymał rząd od władz lekarskich zapewniewie, że Anglii żadne bezpośrednie nie grozi niebezpieczeństwo. O stanie rzeczy w Niemczech nie ma rząd dokładnych wiadomości, nakazał jednakże ambasadzie w Berlinie, aby się wywiadywała szczegółowo w tym względzie. Sam też nie sądzi, aby był jakikolwiek do obawy powód lub aby rząd szczegółowe potrzebował poczynić kroki dla oddalenia niebezpieczeństwa. Gdyby jednakże cholera pokazała się w Berlini, to okoliczność ta będzie dla władz lokalnych dostatecznym powodem, by szczególną swą baczność zwrócić na kloaki i wodociągi

— Tegoroczna sesya parlamentu angielskiego skończy się niezadługo. Przedłożenie rządowe o balotowaniu wkrótce załatwionem zostanie w izbie niższej i wniesione zostanie potem do izby wyższej. Nieulega najmniejszej wątpliwości, że izba wyższa odrzuci to przedłożenie. Z tego rezultatu będzie ministerstwo zadowolone, bo będzie mogło zrobić izbę wyższą odpowiedzialną za niepłodność tegorocznej sesyi parlamentu.

— Francuski poseł w Londynie książe Broglie przyjmował u siebie członków rodziny orleańskiej hrabiego i hrabinę Paryża.

Paryż. Dzienniki paryzkie wyrażają się z wielkiem uznaniem o mianowaniu Remusata ministrem spraw zagranicznych. „Journal des Debats" pisze: „Mówiono dawniej, iż następcą Juliusza Favra w ministerstwie spraw zagranicznych będzie albo Goulard albo ks. Broglie; o Remusacie nie myślano wcale; a choć nowy minister nie jest członkiem zgromadzenia narodowego, a nominacya jego niespodziewanie nastąpiła, nie ulega wątpliwości, iż zgromadzenie narodowe przyjmie chętnie jego nominacyę. Cały kraj ucieszy się mocno wiadomością, iż sprawy zagraniczne Francyi tak znakomitemu powierzono mężowi." „La France" pisze: „Odstąpiono od pierwotnej kombinacyi i z Goulardem, który jako podsekretarz stanu miał prowizorycznie kierować sprawami zagranicznemi, gdyż przy każdej sposobności dyplomatycznej musiałby Thiers w zgromadzeniu narodowem sam występować i być do odpowiedzialności pociąganym; tak tedy jest Remusat spadkobiercą nader niebezpiecznego spadku; odwaga jego zasługuje na pochwałę, a można być pewnym, iż wielkie jego zdolności podołają nader trudnemu zadaniu." „Constitutionel" wyraża się o nowym ministrze spraw zagranicznych w ten sposób: „Thiers nie mógł godniejszym rękom oddać tekę spraw zagranicznych. W r. 1830 podpisał Remusat z Thiersem protest dziennikarzy paryzkich przeciw dekretom lipcowym; w roku 1836 był on jednym z przewódzców deputowanych lewego centrum; w r. 1840 był Remusat członkiem ministerstwa; w r. 1842 został następcą Jouffroy'a w akademii nauk, a w r. 1846 członkiem akademii francuskiej; w ostatnich latach monarchii lipcowej powołał go Ludwik Filip do ministerstwa. Po r. 1848 był nowy minister spraw zewnętrznych członkiem zgromadzenia konstytucyjnego i ustawodawczego."

— Urzędowy „Moniteur" paryzki zamieszcza następującą notę: „Załatwienie stosunków dyplomatycznych między Francyą a Bawaryą weszło już na swoje zwykłe tory. Gabinet bawarski zastępywany był już przedtem przez ajenta dyplomatycznego w Paryżu. Gabinet wersalski wyszle ze swej strony podobnego ajenta dyplomatycznego do Monachium. Ma nim zostać Lefebre de Baheine, który będąc długi czas w Berlinie zasłużył sobie na uznanie ze strony swego rządu. Cokolwiek niektóre dzienniki powiedzą o tem, i pomimo przykładu, jaki pod tym względem dał rząd angielski, nie zniesie Francya swoich legacyi przy dworach południowych państw niemieckich, a tak jak dotychczas będziemy mieli swoich ajentów dyplomatycznych w Sztutgardzie i w Karlsruhe.

— Według doniesień „Agence Havas" zamierza minister skarbu do 25. bm. spłacić trzeci półmilard kosztów wojennych

Kronika.

(Nagrody pieniężne.) Za ocalenie życia ludzi tonących udzieliło c. k. Namiestnictwo Ilkowi Byckowi wyrobnikowi z Jaworowa 25 złr. a Jędrzejowi Chapce czeladnikowi murarskiemu ze Lwowa 10 złr.

— Na korzyść Towarzystwa dobroczynności w Krakowie ofiarował p. Rogojski 25 złr. co dyrekcya tego towarzystwa z podziękowaniem do wiadomości podaje.

(Pożary.) Dnia 31. lipca zgorzały w Jazłowcu w pow. Buczackim dwa domy. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezab.) wynosi 1200 złr. Dnia 31. lipca zgorzało w Białym Potoku w pow. Czortkowskim pięć zagród włościańskich. Przyczyną pożaru była nieostrożność. Szkoda (niezab.) wynosi 900 złr. Dnia 20. lipca zgorzały w Humniskach w pow. Brzozowskim dwa domy włościańskie. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezab.) wynosi 450 złr. Dnia 23. lipca zgorzały w Komornikach w pow. Tureckim dwie zagrody włościańskie. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (w części zabez.) wynosi 430 złr. Dnia 24. lipca zgorzały w Grodzisku w pow. Łańcuckim trzy domy. Przyczyna pożaru niewiadoma. Skoda (niezab.) wynosi 2140 złr. Dnia 17. lipca zgorzała w Hucisku w pow. Kolbuszowskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Skoda (niezab.) wynosi 250 złr. Dnia 22. lipca zgorzał w Majdanie w pow. Kolbuszowskim jeden dom.

— Dnia 3. bm. zmarł w Warszawie znany powszechnie z długoletniej pracy na niwie literackiej, ś. p. Franciszek Salezy Dmochowski, syn Franciszka, tłumacza Iliady, Enejdy i t. d. i człowieka niemałej zasługi, zmarłego 1808 r. Ten który w tych dniach skończył życie, przez pół wieku, głównie sprawom literackim oddany, kończył nauki w Warszawie w b. Uniwersytecie. Od 1819 r. bywał współpracownikiem lub redaktorem wielu pism perjodycznych, treści głównie belletrystycznej; zajmował się wydawaniem dzieł swego ojca i innych pisarzów; pisal oryginalne rozprawy różnego rozmiaru, i pobieżne artykuły do wszyskich niemal pism warszawskich. Najważniejszą z nich była „Odpowiedź Mickiewiczowi," (Warsz. 1829), w której wykazuje zasługi pisarzów i poetów dawnej szkoły. Tłumaczył wiele powieści Walterskota, Ducange'a, Kock'a i t. p. i sam pisał oryginalne powieści i powiastki. Wychowaniec pojęć literackich już przed rokiem 1830 zachwianych, zwolennik klasycyzmu, jak wówczas mówiono o ludziach nierzucających się z otwartemi rękami w objęcia nowatorów acz wysoko utalentowanych a nawet genialnych, ś. p. Dmochowski wytrwał na swem stanowisku do końca życia, acz nie było już w nim nic z zaciętości, która walkę znamionuje. U niego był to po prostu szacunek dla rzeczy godnej go zaiste, i który miał obudzić w młodszem pokoleniu spokojną dyskussją piśmienną i ustną. W tej ostatniej rozwijał wiele życia anegdotycznego; rozmowa z nim niemal zawsze wchodziła na czasy, z których on sam wyssał zamiłowanie do literatury. Obdarzony niezwykłą pamięcią i zręcznie stosujący jej skarby do nowych okoliczności, do opinij bieżących, wesołym i miłym bywał rozmówcą Z powieści jego i powiastek, i w ogóle z pism jego literackich, wszystkie średnią tylko co najwięcej, mają wartość. Przykładały się one jednak znacznie, szczególniej w czasach świeżej nieboszczyka działalności, do podtrzymywania ruchu literackiego — który go znów jako pisarza podtrzymywał, gdy po kilkoletnej gospodarce połączonej z niepowodzeniem majątkowem, powrócił do Warszawy. Nietyle odznaczający się co pożyteczny, do ostatnich prawie chwil życia nie wypuszczał pióra z ręki.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu lipcu 1871:

	Miejsce targu:									
	Radłów		Głogów		Sędziszów		Ropczyce		Zakliczyn	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	—	5	20	5	5	4	90	4	75
„ żyta	3	60	3	30	3	45	3	60	3	50
„ jęczmienia	3	—	2	60	2	60	3	—	3	—
„ owsa	2	—	2	—	2	20	2	15	2	—
„ grochu	6	—	—	—	4	45	4	10	4	—
„ hreczki	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	1	—	1	80	1	65	1	20	1	20
Cetnar siana	—	—	1	50	1	25	1	14	1	50
Sąg drzewa twardego	9	—	9	—	10	—	10	—	8	—
„ „ miękkiego	—	—	6	50	7	75	6	50	5	—
Funt mięsa wołowego	—	16	—	16	—	18	—	17	—	16
Miara wina	—	—	—	40	—	20	—	—	—	40
„ piwa	—	—	—	16	—	—	—	—	—	10
Wyrobnik z wiktem	—	—	—	—	—	30	—	—	—	30
„ bez wiktu	—	50	—	—	—	50	—		—	50

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu".

Paryż, 9. sierpnia. Na mocy umowy między głównodowodzącym we Francyi wojskami niemieckiemi jenerałem Manteuffiem a ministrem skarbu Pouyer-Quertier, dowódzcy wojsk pruskich otrzymali nakaz rozpoczęcia uprzątania materyałów wojennych z warowni na prawym brzegu Sekwany. Zupełne opuszczenie sąsiednich departamentów rozpocznie tię w przyszłym tygodniu, i bez przerwy odbywać się będzie. Ratyfikacya tej umowy przez cesarza Wilhelma jest oczekiwaną.

Wersal 8. sierpnia. Na zagromadzenie narodowe wniesiony został projekt ustawy względem zaprowadzenia bezpłatnego obowiązkowego wychowania elementarnego. Izba uchwala następnie projekt ustawy, ułożony za porozumieniem się rządu z dotyczącą komisyą względem wynagrodzenia departamentów poszkodowanych przez najście nieprzyjaciela.

Londyn 8. sierpnia. Księstwo Walii wyjechali wczoraj z Dublina; ludność trzymała się na boku. Wiele osób zostało w niedzielę aresztowanych i skazanych na lekką karę pieniężną za gromadzenie się na ulicach. Smith wystosował do margr. Hartingtona (ministra poczt) pismo, w którem domaga się bozzwłocznego dochodzenia w tej sprawie. Sir John Gray będzie interpelował ministeryum w piątek o zajścia w parku Feniks w Dublinie „Times" nagania mocno postępowanie władz dublińskich przy tej sposobności.

Londyn 9. sierpeia. Izba niższa uchwaliła wczoraj wieczór bil wyborczy w trzecim czytaniu.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Monachium 9. sierpnia. Król wyjeżdża jutro do Schwandorf na powitanie cesarza niemieckiego, którego odprowadzi do Regensburga.

Rzym 9. sierpnia. „Opinione" uważa w ważnym artykule o polityce francuskiej mianowanie Remusata za zapowiedź szczerej zgody pomiędzy Włochami a Francyą.

Paryż 10. sierpnia. Wiadomości z Petersburga konstatują, że poseł francuski został przez cesarza rosyjskiego serdecznie przyjęty. Cesarz wyraził żywe sympatye dla Francyi, ubolewał nad zaborem Alzacyi i Lotaryngii i zaprzeczył pogłosce o przymierzu pomiędzy Prusami a Rosyą.

Wszystkie zeznania świadków złożone na posiedzeniu sądu wojennego przemawiają na niekorzyść Ferrego Assy przyznał się, że brał udział w wypadkach paryzkich, z 18. marca. Mówił on że gwardya narodowa została zaczepioną i miała prawo bronić się, nazwał wykonane wyroki śmierci odwetem prawnym, przyznał się, że głosował za obaleniem kolumny vendomskiej, przyznaje się do swej roli przy fabrykacyi broni. Nastąpiło potem przesłuchanie świadków w sprawie Assy'ego.

Na posiedzeniu zgromadzenia narodowego uznano za nagły projekt reorganizacyi armii jenerała Charetona. Według tego wniosku czynny stan armii wynosi bez korpusów posiłkowych 1,950.000 ludzi.

Zgromadzenie obradowało potem dalej nad ustawą o radach departamentalnych.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 8 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński**.

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu sierpniu 1871

Dnia	Barometer Millimeter				Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	7h	2h	9h	M.	
7	738·38	737·84	737·58	737·94	14·3	18·3	14·3	15·63	10 8	9·6	11·7	10·70	89	61	97	82·3	10	9	1	6·7	W 2	N 5	N 1	6	4	1	3·7	—

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 9. sierpnia. Południowy.								
Akc. gal. kol. żel. K. L. a diwid.	—	—	—	—	249	—	250	—
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	173	75	174	75
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50% ex diwid.	—	—	—	—	121	25	122	25
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	—	—	—	—	84	75	85	25
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	50	76	25
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	80	90	25
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	91	—	91	75
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	75	30	75	75
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—		—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—		—	5	73	5	81
„ cesarski	—	—	—	—	5	75	5	83
Napolendor	—	—	—	—	9	66	9	73
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	90	10	5
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	62	1	63
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82½	1	84
Srebro	—	—	—	—	121	—	122	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 7. sierpnia 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	69.55	69.65
od kwietnia do października po 5%	69.50	69.60
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	302.—	303.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	302.—	303.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	94.—	94.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	101.45	101 65
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	112.75	113.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	135.40	135.60
Renty Como po 42 lir. austr.	24.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	96.—	97.—
Bukowiny	73.75	74.—
Galicyi	75.25	75.50
Niższej Austryi	97.50	98.—
Siedmiogrodu	76.75	77.25
Węgier	80.20	80.60
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	258.20	258.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	286.80	287.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	953.—	935.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	766.—	767.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	579.—	581.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	223.25	223.50
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2147	2150
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	249.50	250.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	174.—	174.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	422.50	423.—
Polud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	180.50	180.70
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.25	106 50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	75.75	76.25
„ „ „ po 5%	84.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.—	90.50
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	91.50	92.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	91.50	91.65
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.—	89.50
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—
„ „ „ „ „ w. a.	88.50	89.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	105.50	—.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	101.20	101.40

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	178.25	178.75
Clarego po 40 zł. m. k.	35.50	36.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	100.—	100.50
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.—	35.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	32.50	33.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	43.50	44.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	32.50	33.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	120.50	121.50
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	60.
Waldsteina po 20 zł. m. k.	21. -	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24.—	25.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	102.60	102.60
Augsburg za 100 zł. w p. n.	102.75	102.90
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	102.90	103.—
Hamburg za 100 M. B.	90.10	90.20
Londyn za 10 ft. szt.	121 90	122.—
Paryż za 100 fr.	47.90	47.90

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.81½	5.82½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.73	9.73½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.—	121.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 9. sierpnia.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	59	50
„ „ w srebrze	69	55
Losy z 1860 roku	102	50
Akcye banku wiedeńskiego	768	—
„ „ kredytowego	286	90
Londyn 10 funtów szterlingów	121	75
Srebro	121	90
Napoleondor	9	71½
Dukat	5	81

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1855 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 32882. W celu zabezpieczenia dostawy materyału konserwacyjnego dla niektórych przestrzeni na gościńcach rządowych okręgu budowniczego Kałuskiego na trzyletni przeciąg czasu, t. j. na lata 1872, 1873 i 1874 odbędzie się dnia 23go sierpnia 1871 o godzinie 12tej w południe w tamtejszem c. k. starostwie licytacya za pomocą pisemnych ofert.

Rzeczona dostawa wynosi na rok 1872 — 1785 pryzm w ogólnej cenie fiskalnej 5176 zł. 60 kr. w. a.

Bliższe warunki przeglądnąć można w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. starostwie, gdzie też w oznaczonym terminie wniesione być mają oferty zaopatrzone w 5procentowe wadyum z wyrażeniem cen nie tylko cyframi ale też i literami na cały 3letni okres czasu, lub też tylko na rok 1872.

Oferty spóźnione lub nie ułożone według przepisów, uwzględnione nie będą.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 1. sierpnia 1871.

(1835 1—3) **E d y k t.**

L. 39036. Lwowski c. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszem, że w celu zaspokojenia pretensyi 23670 zł 42 kr. w. a. z przyn. wydanym przez p. Jana Kleina dnia 29. czerwca 1867 wyrokiem polubownym p. Józefowi Szymonowi dw. im. Jürgensowi przeciw lwowskiej fabryce papieru „Winiarz, Jürgens et Seukowski“ przyznany w tutejszym c. k. sądzie krajowym dnia 31. sierpnia 1871 i 5. października 1871, każdego razu o godzinie 10. przed południem odbędzie się w drodze publicznej licytacyi egzekucyjna sprzedaż realności we Lwowie pod Nr 243¼ i 812¼ położonych wraz z urządzeniem fabrycznem, że jako wadyum kwota 2702 zł. w. a. została ustanowioną, że na terminach powyższych pomieniona realność wraz z urządzeniem fabrycznem tylko nad lub za cenę szacunkową 27014 zł. 42 kr. w. a. zostanie sprzedaną, że w razie niesprzedania realności na dwóch wspomnionych terminach do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 27. października 1871 o godzinie 4tej po południu został wyznaczonym.

O czem się obie strony i wierzycieli hipotecznych z tem dołożeniem zawiadamia, że dla wszystkich wierzycieli hipotecznych pomienionych realności, którzyby po dniu 30. marca 1871 na te realności prawa rzeczowe nabyli, lub którymby uchwała z dnia dzisiejszego do l. 21964, jakoteż i późniejsze uchwały tej sprzedaży dotyczące z jakiegokolwiekbądź powodu nie mogły być doręczone, równocześnie p. adwokat krajowy Dr. Roiński z substytucyą p. adwokata Dra. Hilbrichta zostaje ustanowionym, nareszcie, że bliższe warunki licytacyjne jako też ekstrakt tabularny i akt oszacowania mogą być przejrzane w tutejszo-sądowej registraturze.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 15. lipca 1871.

(1840 1—3) **E d i k t**

Nro. 4034 civ. Vom k. k. Bezirks-Gerichte Kolomea wird hiemit bekannt gemacht, daß der über das Vermögen der Eheleute Leopold und Anna Frippel mit dem biergerichtlichen Edicte vom 24 October 1864 Zhl. 2979 eröffnete Concurs mit Beschluß vom heutigen Zhl. 4034 aufgehoben und den Schuldnern die freie Verwaltung ihres Vermögens wieder eingeräumt worden ist

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kolomea, am 2. August 1871.

(1844 1—3) **E d y k t.**

Nr. 7562. C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że wskutek odezwy c. k. sądu krajowego w Wiedniu z dnia 5. lipca 1870 l. 36166 przedsięweźmie dnia 27. września 1871 i 25. paździdrnika 1871 każdego razu o godzinie 10 przed południem publiczną sprzedaż trzech części dóbr Podmichale I II III ut Dom. 24 pag 461 Dom. 72 p. 23 i Dom. 8 p. 373 ś. p. Izaka Spatz własnych, w dawnym obwodzie stryjskim położonych, celem zaspokojenia uprzyw. austr. banku narodowego co do wykazanej na powyżej wymienionych dobrach na podstawie skryptu z daty Stanisławów dnia 28. marca 1857 zabezpieczonej resztującej z pożyczki pochodzącej pretensyi w kwocie 24373 złr. 19 ct. w. a. z 6% od dnia 21. czerwca do 28. września 1869 kwotę 394 złr. 3 ct. w. a wynoszącemi, a od 28. września 1869 dalej bieżącemi odsetkami, tudzież z 6% odsetkami zwłoki od dnia zapadłości aż do dnia zapłaty pojedynczych rat procentowych liczącemi się, dalej kosztami już narosłemi w kwocie 1 złr. w. a., kosztami sądowemi w kwocie 125 złr. 46 ct. w. a jakoteż dalej policzyć się mającemi kosztami sądowemi i egzekucyjnemi. — Cenę wywołania stanowi wartość tych dóbr, przy pożyczce wedle statutów banku narodowego dochodzona — w kwocie 54600 złr. w. a., poniżej której dobra te w powyż oznaczonych terminach sprzedane nie będą.

Wadyum do rąk komisyi licytacyjnej złożyć się mające wynosi 5460 złr. w. a. w gotówce lub w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności lub w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredyto ego lub austr. banku narodowego albo też w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych. Resztę warunków jako też wyciąg hypoteczny tych trzech części dóbr Podmichale można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć. O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się obydwie strony, wszystkich wierzycieli hypotecznych wiadomych, tudzież wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych i wszystkich tych, którzy po dniu 22. maja 1870 do tabuli krajowej weszli lub którymby niniejsza uchwała z jakiejkolwiek przyczyny, albo wcale nie, lub zapóźno doręczoną by była, przez kuratora p. adw. Dr. Ehrlicha z substytucyą p. adw. Dr. Szemelowskiego i przez edykta

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 10 lipca 1871.

(1847 1—3) **E d y k t.**

L. 2010. C. k. sąd powiatowy podaje do wiadomości, że w dniu 14. stycznia r. b. zmarł Kasper Babiarz z Nowego Narta z pozostawieniem kodycylu z d 24. grudnia r. z. w którym o synie swym Watentym Babiarzu nie uczynił wzmianki.

Gdy miejsce pobytu Walentego Babiarza nie jest znane sądowi, przeto ustanawia mu się Jacentego Filę z Narta kuratorem i wzywa nieobecnego, żeby się w przeciągu roku jednego zgłosił tu w sądzie i deklaracyę do spadku wniósł, inaczej jeżeli się w tym czasie ani sam nie stawi, ani też nie ustanowi pełnomocnika, spadek przyjętym będzie, i z tymże, tudzież z dziedzicami, którzy się zgłosili, pertraktowanym, a należący się mu czysty spadek zachowanym zostanie dla niego w sądzie tak długo, dopóki nie nastąpi dowód śmierci jego lub ogłoszenie go za zmarłego

Nisko, dnia 30. czerwca 1871.

(1850 1—3) **E d y k t.**

L. 9120. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu nieznanych Ozyasza Koflera, jakoteż jego prawonabywcę Szaję Wachs, iż przeciw nim pod dniem 26go lipca 1871 do l. 9120 Aniela Zielińska jako matka i opiekunka małoletniego Władysława Zielińskiego do tutejszego sądu pozew o wyekstabulowanie i wykreślenie ciążącego w stanie biernym dóbr Iwanczany i Kurniki prawo dwóletniej dzierzawy tychże dóbr wraz z ciężącemi nadciężarami ze stanu biernego tychże dóbr wniosła, że termin do rozprawy na dzień 26go września t. r. wyznaczono, i że im z tego powodu kurator w osobie p. adwokata krajowego Dra. Sternklar z zastępstwem p. adwokata Dra. Mantla ustanowionym został.

Rzeczą zatem jest pozwanych ustanowionemu kuratorowi potrzebne wyjaśnienia w tej mierze udzielić, albo gdyby zastępstwo komu innemu udzielić chcieli, o tem sądowi bezzwłocznie donieść, gdyż inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisaćby musieli.

Tarnopol, dnia 31. lipca 1871.

(1853 3-3) **Lizitations-Kundmachung.**

Nr. 3365 civ. Vom Brzeżaner k. k. Bezirks-Gerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Befriedigung der ersiegten Summe pr. 170 fl. ö. W. der bereits zuerkannten Gerichts- und Exekutionskosten im Betrage von 4 fl. 90 kr., 7 fl. 87 kr. und der gegenwärtigen Exekutionskosten im ermäßigten Betrage pr 9 fl. 56 kr. ö. W. der dritte Exekutionsgrad nämlich die exekutive Feilbiethung der der Viktorie Franaszek gehörigen auf der Vorstadt Siołko sub C. Nr. 53 neu 83 alt gelegenen keinen Tabularkörper bildenden Realität bewilligt wurde, welche Feilbiethung in drei Terminen nämlich am 14. September, 16. Oktober und 16. November 1871 jedesmal um 10 Uhr Vormittags vorgenommen werden wird. Die zu verkaufende Realität wird am ersten und zweiten Termine nur um oder über den Schätzungspreis, am dritten Termine aber auch unter dem Schätzungswerthe und um welchen Preis immer an den Meistbietenden hintangegeben werden. Als Ausrufspreis wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerh dieser Realität im Betrage von 341 fl. ö. W. angenommen. Die übrigen Lizitationsbedingungen, so wie der Schätzungsakt können in der hg. Registratur eingesehen werden.

Brzeżany, am 27. Juni 1871.

(1854 1—3) **E d y k t.**

L. 44437. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomą p. Ludwinę Żerdzińską, że przeciwko niej na prośbę Meilecha Buchholza pod dniem 7. sierpnia 1871 do l. 44437 nakaz zapłaty sumy wekslowej 600 zł. w. a. z przyn. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Edwardowi Hofmanowi doręczonym został.

Lwów, dnia 7. sierpnia 1871.

(1858 1—3) **Abberufungs-Edikt.**

Nr. 3427 civ. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Oświęcim als Concurs wird hiemit allgemein kund gemacht, daß der unterm 21. Dezember 1866 Z. 3147 civ. über das Vermögen des Johann Chrapczyński zu Oświęcim eröffnete Concurs, bei dem Umstande als derselbe sämmtliche seine Gläubiger befriedigt het, nunmehr aufgehoben wurde.

K. k. Bezirksgerichte.

Oświęcim, am 25. Juli 1871.

(1859 1—3) **E d y k t.**

L. 1718. C. k. sąd powiatowy w Głogowie zawiadamia z pobytu niewiadomego Łukasza Bliźniaka, iż jego ojciec Jan Bliźniak dnia 2go listopada 1852 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia w Rogożnicy zmarł, ponieważ do pozostałego spadku i Łukasz Bliźniak jako dziedzic powołanym został, wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego licząc, sam, albo przez swego pełnomocnika się zgłosił i oświadczenie do przyjęcia spadku wniósł, ile że w przeciwnym wypadku sprawa spadkowa z zgłoszonemi dziedzicami i z kuratorem dla niego ustanowionym Łukaszem Bliźniakiem załatwioną by została.

Z c. k. sądu powiatowego.

Głogów, dnia 26. lipca 1871.

(1860 1—3) **E d y k t.**

L. 1587. C. k. sąd powiatowy w Głogowie niniejszem wiadomo czyni, iż na żądanie Pawła Woźnego do wyprowadzenia postępowania celem uznania Marcina Woźnego byłego posiadacza i gospodarza jednej trzeciej części gruntu pod Nr. 34 w Rudny małej za umarłego zezwala się, a że dla niego Franciszka Mirzwę z Rudny małej za kuratora postanowiono.

Wzywa się więc każdego wiadomość mającego o śmierci Marcina Woźnego, któren przed 18 laty, t. j. w roku 1853 w swoim domu w Rudny małej po nie długiej słabości umrzeć, a na parafialnym cmentarzu w Sliwczy chowanym być miał, ażeby w przeciągu sześciomiesięcznym terminie albo postanowionego kuratora Franciszka Mierzwę albo tutejszy sąd powiatowy o tem zawiadomił.

Z c. k. sądu powiatowego.

Głogów, dnia 22. lipca 1871.

(1861 1—3) **E d y k t.**

L. 41577. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia niniejszym edyktem niewiadomą z miejsca pobytu Amalię Kabat, że Chaje Offe przeciw niej na dniu 1. maja 1871 do l. 23738 prośbę o nakaz zapłaty sumy wekslowej 500 zł. z przyn. wniesła, i że dla niej kurator w osobie p. adwokata Dra. Gregorowicza, z zastępstwem p. adwokata Dra. Malego ustanowiony został.

Rzeczą zatem jest nieobecnej p. Amalii Kabat, ażeby wcześnie się do sądu zgłosiła lub ustanowionemu kuratorowi albo innemu obrać sobie mającemu rzecznikowi środki swej obrony dostarczyła, gdyż inaczej skutki z zaniedbania tego wynikłe, sama sobie przypisze.

Lwów, dnia 29. lipca 1871.

(1870 1—3) **E d i k t.**

Nr. 9254 civ. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird bekannt gegeben, es sei, über das gesammte bewegliche und des in den Ländern für welche die Concursordnung vom 25. Dezember 1868 Nr. 1 R. G. B. ex 1869 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen des in Tarnopol wohnendrn Schuldners Süssmann Reh der Concurs eröffnet und zur Leitung desselben der k. k Kreisgerichtssekretär Hr. Hanik bestimmt.

Zum einstweiligen Massaverwalter wurde der hierortige Advokat Hr. Dr. Mantel bestellt. — Alle welche gegen diese Concursmasse einen Anspruch als Concursgläubiger erheben wollen, haben ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, innerhalb 60 Tagen vom Tage der Kundmachung dieses Ediktes angerechnet beim k. k. Concurskommissär in Tarnopol nach Vorschrift der Concursordnung bei Vermeidung der in derselben angedroheten Nachtheile zur Anmeldung und bei der Tagfahrt, welche vom genannten Hrn. Concurscommissär anberaumt und kundgemacht werden wird zur Liquidirung und Rangbestimmung zu bringen.

Den bei der allgemeinen Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubigern steht das Recht zu durch freie Wahl einen defiaitiven Massaverwalter, dessen Stellvertreter und den Gläubiger-Ausschuß zu berufen.

Zur Bestätigung des vom Gerichte bestellten, oder Ernennung eines anderen vorläufigen Massaverwalters und Stellvertreters desselben und zur Wahl des vorläufigen Gläubiger-Ausschußes wird die Tagfahrt vom Hrn. Concurscommissär anberaumt werden

Zugleich werden die Gläubiger welche hierorts nicht wohnen erinnert nach § 111 der K. O. einen hier wohnenden Bevollmächtigten zur Übernahme der Bescheide nahmhaft zu machen, widrigens über Antrag des Hrn Concurscommissärs auf ihre Gefahr und Kosten ein Curator hier bestellt werden wird.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe dieses Concursverfahrens werden durch das Amtsblatt der Gazeta Lwowska bekannt gegeben werden.

Tarnopol, am 31. Juli 1861.

(1871 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 135. C. k. sąd powiatowy w Mielcu czyni niniejszem wiadomo, że w sprawie Abrahama Lande przeciw Leonowi Pachniowskiemu pto. 18 zł. 60 kr. w. a. z przynal. przymusowa sprzedaż realności w Krzywczu pod Nr. k. 45 położonej, dnia 29. sierpnia 1871, 26. września 1871, a w razie nieudania się 24. października 1871, każdą razą o 9tej godzinie zrana w tutejszym sądzie się odbędzie.

Jako cenę wywoławczą przyjmuje się cena sądowego oszacowania 335 zł. w. a. i każdy chęć kupienia mający winien jest 10proc. takowej, t. j. 33 zł. w. a do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyi mogą być w tutejszo sądowej registraturze przejrzane lub odpisane.

C. k. sąd powiatowy.

Mielnica, dnia 13. czerwca 1871.

(1834 2—3) **E d y k t.**

L. 43976. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomą p. Ludwinę Żerdzińską, a w razie jej śmierci jej z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, że przeciwko niej na prośbę Herscha Goldberga pod dniem 4go sierpnia 1871 do l. 43976 nakaz zapłaty sumy wekslowej 500 zł. w. a. z przynal. wydany i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Edwardowi Hofmanowi doręczony został.

Lwów, dnia 4. sierpnia 1871.

(1842 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 1540 cyw. C. k. sąd powiatowy w Dobromilu podaje do wiadomości, że celem ściągnienia przez Mojżesza Steina przeciw Janowi i Maryannie Korystymskim wywalczonej kwoty 567 złr w. a. z przynależytościami publiczna sprzedaż do Jana i Maryanny Korostyńskich należącej w Kniazpolu pod Nr. k. 4 położonej realności składającej się z zabudowań mieszkalnych i gospodarczych, młyna z przyrządem i 14 morgów 117 sążni roli w trzech na 11 sierpnia 1871, na 1. września 1871 i na 22. września 1871 każdą razą o godzinie 10 zrana wyznaczonych terminach rozpisaną została pod następującemi warunkami:

1. Realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej tejże, przy trzecim terminie jednakowo i po niżej ceny szacunkowej ale tylko za cenę wyrównywającą wszystkim zaintabulowanym długom sprzedaną będzie.

2. Wartość szacunkowa tej realności wypośredniczona została na 1830 złr. w. a. a każdy chęć kupienia mający jest obowiązanym 10 procent ceny szacunkowej to jest kwotę 183 złr. jako wadyum do depozytu złożyć, które jemu do połowy ceny kupna po skończonej licytacyi złożyć się mającej w zachowanie, innym zaś licytantom zwrócone zostanie.

3. Co się tyczy dalszych warunków licytacyjnych akta oszacowania etc to pozostawia się wolność przejrzenia tych dokumentów w registraturze tutejszosądowej lub w c. k. urzędzie podatkowym w Rirczy.

O tej licytacyi uwiadamia się wszystkie strony interesowane.

Dobromil, dnia 30. maja 1871.

Z drukarni E. Winiarza.